

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou, ve věci

žalobkyně: **P. Š.**

zastoupená zmocněncem L. C.

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2019, o invalidní důchod
takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 16. 8. 2019, č. j. R-16.8.2019-424/X, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb. a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno. Žalovaná stanovila tzv. rozhodné období pro posouzení invalidity prvního stupně, tj. dobu od 18. 12. 2007 do 17. 12. 2017 s tím, že žalobkyně získala pouze 2 roky a 52 dnů doby pojištění místo potřebných 10 roků. Takové ustanovení v zákoně o důchodovém pojištění a souvisejících předpisech ovšem neexistuje. Žalobkyně poukázala na to, že u osob do 38 let věku se zkoumá, zda v rozhodném období 10 let byla doba pojištění nejméně 5 let, pokud je osobě více než 28 let. Nikoliv doba pojištění 10 let. Dále žalobkyně namítala, že žalovaná záměrně nebere v úvahu posudek lékařské posudkové komise o vzniku invalidity s poklesem pracovní schopnosti o 35 % ze dne 25. 10. 2019. Dle žalobkyně toto není možné. Nesplnila druhou podmínku pro přiznání invalidního důchodu, a tou je doba pojištění. I tato ovšem byla stanovena chybně, jak je uvedeno výše. Žalobkyně rovněž namítala, že nesprávně byla započtena náhradní doba pojištění. V osobním listu důchodového pojištění je součet doby pojištění bez náhradních dob pojištění 779 dnů, tj. **2 roky a 49 dnů. Žalovaná v rozhodnutí ovšem uvádí 2 roky a 52 dnů. Tyto 3 dny nejsou nějak podstatné, jde zřejmě o chybu. Podstatná chyba je však v údajích o započtení náhradní doby. Chybí zde jeden rok.**
2. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Konstatovala, že u žalobkyně jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Vznik invalidity byl stanoven na 18. 12. 2017. Žalobkyně splnila první podmínku pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, ovšem druhá podmínka, a to potřebná doba pojištění naplněna nebyla. Žalovaná citovala § 40 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění a dále uvedla, že celková doba pojištění, kterou žalobkyně získala v období od 23. 6. 2006 do 17. 12. 2017, činí 3 roky a 230 dnů, po snížení náhradní doby pojištění na 80 % činí 3 roky a 121 dnů a doba pojištění bez náhradních dob činí 2 roky a 49 dnů. Veškeré tyto údaje se standardně uvádějí v osobním listu důchodového pojištění. Pro posouzení splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na důchod se náhradní doby pojištění posuzují v plném rozsahu. Při posouzení splnění podmínky potřebné doby pojištění žalobkyně pro nárok na invalidní důchod, a vzhledem k tomu, že žalobkyně nedosáhla 38 let věku, žalovaná postupovala v souladu s § 40 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Z údajů nacházejících se v dávkovém spisu a těch, které žalobkyně uvedla při podání žádosti, vyplývá, že tato v rozhodném období 10 let před vznikem invalidity, tj. v době od 18. 12. 2007 do 17. 12. 2017, získala pouze 2 roky a 52 dnů pojištění. Podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění pro posouzení podmínky potřebné doby pojištění žalobkyně pro získání nároku na důchod bylo přihlédnuto i k době vedení v evidenci úřadu práce po 31. 12. 1995 jako uchazeče o zaměstnání s tím, že dobu, po kterou náležela podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci lze hodnotit v rozsahu nejvýše tří let, a tato doba tří let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod. Doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do podmínky potřebné doby pojištění započítává v rozsahu nejvýše 1 roku a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání. K námitce žalobkyně, že jí z náhradních dob pojištění nebyl započten ani jeden den, žalovaná sdělila, že v souladu s § 12 odst. 1 zákona o

důchodovém pojištění jí byla doba evidence u úřadu práce hodnocena jako náhradní doba pojištění a v osobním listu důchodového pojištění, z něhož žalovaná vycházela, jak plyne z napadeného rozhodnutí, byla tato náhradní doba pojištění uvedena pod zkratkou „NDP“. Žalovaná konstatovala, že žalobkyně byla vedena v evidenci úřadu práce v době od 15. 9. 2008 do 14. 3. 2009, přičemž jí v této době byla vyplácena podpora v nezaměstnanosti. Další evidence u úřadu práce, ovšem již bez výplaty podpory v nezaměstnanosti, trvala v době od 15. 3. 2009 do 13. 4. 2009, od 26. 10. 2009 do 2. 3. 2010 a od 30. 5. 2012 do 17. 12. 2017. S ohledem na znění § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, byla žalobkyni doba evidence u úřadu práce s vyplácenou podporou v nezaměstnanosti hodnocena v plném rozsahu, tj. od 15. 9. 2008 do 14. 3. 2009, a doba evidence bez vyplácené podpory byla započtena pouze v rozsahu 1 roku, tj. od 18. 12. 2016 do 17. 12. 2017 (tj. ke dni vzniku invalidity). Žalobkyně tedy přestože byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně, nesplnila další z podmínek nároku na předmětnou dávku důchodového pojištění taxativně stanovenou právními předpisy, a to potřebnou dobu pojištění.

3. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 8. 2019, č. j. R-16.8.2019-424/X, byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 12. 2019, č. j. RN-X, tak, že tyto námitky zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Žalovaná v námitkovém řízení vycházela z posudku LPS ČSSZ Ostrava ze dne 25. 10. 2019, z jehož závěrů plyne, že žalobkyně je invalidní z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, její pracovní schopnost poklesla o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Den vzniku invalidity byl posuzující lékařkou stanoven dnem 18. 12. 2017. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole 5, položce 5C přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Z osobního listu důchodového pojištění žalobkyně, z něhož žalovaná v řízení o námitkách vycházela, se podává, že v období od 18. 12. 2007 do 17. 12. 2017 získala žalobkyně dobu pojištění v rozsahu 2 let a 49 dnů. Celková doba pojištění do 17. 12. 2017 přitom činí 1 325 dnů, tj. 3 roky a 230 dnů, po snížení náhradní doby pojištění (v osobním listu důchodového pojištění označeno jako NDP – od 15. 9. 20108 do 31. 12. 2008 – 108 dnů – podpora, od 1. 1. 2009 do 14. 3. 2009 – 73 dnů – uchazeč – podpora, od 18. 12. 2016 do 31. 12. 2016 – 14 dnů – uchazeč o zaměstnání, od 1. 1. 2017 do 17. 12. 2017 – 351 dnů – uchazeč o zaměstnání) na 80 % doba pojištění činí 1 216 dnů, tj. 3 roky a 121 dnů. Doba pojištění bez náhradních dob ční 779 dnů, tj. 2 roky a 49 dnů. Jako uchazečka o zaměstnání žalobkyně pobírala podporu v nezaměstnanosti v období od 15. 9. 2008 do 31. 12. 2008 a od 1. 1. 2009 do 14. 3. 2009.
4. Z informativního listu důchodového pojištění, jímž soud na návrh žalobkyně provedl důkaz u jednání, soud žádná další skutková zjištění neučinil, neboť shodná listina se nachází ve správním spise a žalovaná z tohoto osobního listu důchodového pojištění vycházela, což bylo mezi účastníky nesporné.
5. Podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky

nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.

6. Podle § 39 odst. 1 téhož zákona, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
7. Podle § 40 odst. 1 písm. f) citovaného zákona činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků.
8. Podle § 40 odst. 2 citovaného zákona, potřeba doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.
9. Navzdory dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu, jenž zapříčinil pokles pracovní schopnosti žalobkyně v intenzitě odpovídající prvému stupni invalidity, bylo ještě třeba prokázat splnění zákonné doby pojištění zakládající nárok na invalidní důchod. V posuzované věci žalobkyně, přestože splnila zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod (byla uznána invalidní v prvním stupni invalidity od dne 18. 12. 2017), nesplnila k uvedenému datu podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období pro vznik nároku na invalidní důchod. Žalobkyni bylo v době vzniku invalidity 31 let, bylo proto zkoumáno rozhodné období podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění. V rozhodném období (získání 5 roků potřebné doby pojištění z posledních 10 let před vznikem invalidity), tedy v době od 18. 12. 2007 do 17. 12. 2017 (a takto správně v žalobou napadeném rozhodnutí vymezila rozhodné období správně i žalovaná) žalobkyně získala pouze 2 roky a 49 dnů doby pojištění. Podmínky nároku na invalidní důchod v souladu s ustanovením § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění tak nebyly ze strany žalobkyně splněny. Soud přisvědčil žalobní námitce žalobkyně, že v napadeném rozhodnutí je nesprávně uvedeno, že žalobkyně získala pouze 2 roky a 52 dnů doby pojištění (správně 2 roky a 49 dnů) a nesprávně je rovněž v napadeném rozhodnutí uvedeno, že potřebná doba pojištění byla 10 roků (správně 5 roků). Tyto dílčí nesprávnosti ovšem nemají vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť nic nemění na závěru, že žalobkyně nesplnila zákonnou podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období pro vznik nároku na invalidní důchod.
10. Nedůvodnou soud shledává žalobní námitku, že z náhradních dob pojištění jí nebyl započten ani jeden den a že jí nebyla započtena doba jednoho roku. Podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby vedené v evidenci Úřadu práce ČR – krajské pobočky, popřípadě pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen krajská pobočka Úřadu práce), jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se

do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné.

11. Žalovaná správně s ohledem na výše citované ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění hodnotila žalobkyni dobu evidence u úřadu práce s vyplácenou podporou v nezaměstnanosti v plném rozsahu, tedy od 15. 9. 2008 do 14. 3. 2009. Dobu evidence bez vyplácené podpory jí správně započítala pouze v rozsahu 1 roku, tj. od 18. 12. 2006 do 17. 12. 2017, tj. ke dni vzniku invalidity. Žalobkyně se mýlí, pokud tvrdí, že jí doba vedení v evidenci úřadu práce jako uchazečky o zaměstnání, po kterou jí nenáleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, v rozsahu 1 roku před vznikem nároku na důchod zohledněna nebyla.
12. Krajský soud uzavírá s ohledem na výše uvedené, že i přesto, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a její pracovní schopnost poklesla v míře zakládající invaliditu prvního stupně, nemohla žalovaná její žádosti o invalidní důchod vyhovět, protože žalobkyně nesplňuje další zákonnou podmínku potřebné doby pojištění před vznikem invalidity. Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 SŘS zamítl.
13. Podle § 60 odst. 1 SŘS soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci nebyla úspěšná a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 2. června 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje